

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư : aphancao@videotron.ca
WEB: WWW.VOVIWEB.ORG

Số 475

ngày 15 tháng 8 năm 2004

Tờ báo hằng tuần **ĐIỂN KHÍ PHÂN GIẢI** dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Phân Minh

*Phân minh đời đạo trong minh bạch
Pháp giới phân minh rõ tiến trình
Qui một tình đời không loạn thuyết
Trì tâm tu luyện pháp phân trình*

Kính bái,

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 06/06/04 đến 12/06/04

Copyright 2004 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Association of Canada. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Pháp phân huyền là sao?
- 2) Đạo mâu là sao?
- 3) May mắn là sao?
- 4) Duyên là gì?
- 5) Tại sao hay quên?
- 6) Mất trật tự từ đâu?
- 7) Uất khí từ đâu ra?

<p>1) Stuttgart, 6/6/04 <i>Hỏi: Pháp phân huyền là sao?</i></p> <p>Đáp: Thưa, pháp phân huyền là chiều sâu của đạo mầu</p> <p>Kệ: <i>Tuỳ duyên học hỏi thân hành tiến Khai triển vô cùng tự tiến xuyên Duyên đạo tình đời thông giải tiến Thành tâm học hỏi giải mê liền</i></p>	<p>2) Stuttgart, 7/6/04 <i>Hỏi: Đạo mầu là sao?</i></p> <p>Đáp: Thưa, đạo mầu là những gì huyền bí không biết trước được</p> <p>Kệ: <i>Đạo mầu diễn giải thâm sâu động Tự tiến khai thông nguyên lý tốt Chuyển hóa không ngừng tự giác thông Đời nay thay đổi tình giao cảm</i></p>
<p>3) Stuttgart, 8/6/04 <i>Hỏi: May mắn là sao?</i></p> <p>Đáp: Thưa, sự may mắn là duyên không biết trước được</p> <p>Kệ: <i>Hành xong tiến hoá không ngừng nghỉ Giải chấp phá mê tự tiến tùy Uyển chuyển không ngừng tự tiến xuyên Đường đời đường đạo pháp phân huyền</i></p>	<p>4) Stuttgart, 9/6/04 <i>Hỏi: Duyên là gì?</i></p> <p>Đáp: Thưa, duyên được kết tập từ nhiều nguyên nhân hình thành</p> <p>Kệ: <i>Tình thương xây dựng của Trời đến Khổ hạnh bình tâm thấu rõ bền Duyên đạo tình đời không biết trước Hành thông đời đạo chẳng bỏ quên</i></p>
<p>5) Paris, 10/6/04 <i>Hỏi: Tại sao hay quên?</i></p> <p>Đáp: Thưa, tại vì thiếu trật tự</p> <p>Kệ: <i>Chơn hành tự thức chẳng hay quên Giải tỏa phiền ưu lý vững bền Đường đạo đường đời qui một mối Bình tâm thanh tịnh chẳng buồn quên</i></p>	<p>6) Paris, 11/6/04 <i>Hỏi: Mất trật tự từ đâu?</i></p> <p>Đáp: Thưa, vì uất khí làm mất trật tự</p> <p>Kệ: <i>Uất khí tạo loạn trí tâm động Trí tâm bất ổn khó khai thông Chuyên tâm hành pháp tự thông dong Giải tỏa phiền ưu chẳng phập phồng</i></p>
<p>7) Paris, 12/6/04 <i>Hỏi: Uất khí từ đâu ra?</i></p> <p>Đáp: Thưa, từ sự giận hờn mà không nói ra</p> <p>Kệ: <i>Tức giận lòng vòng lại khó thông Uất khí luân lưu ép đáy lòng Duyên đạo không thành thêm bực nhọc Khó tu khó tiến khó trông mong.</i></p>	

TRÍCH BẢNG ÔNG TÁM THUYẾT GIẢNG

TUỔI TÁC KHÔNG CHỜ ĐỢI SỰ THÀNH CÔNG CỦA CHÚNG TA

Chúng ta tu ở đây là nuôi dưỡng phần hồn, vì chúng ta thấy cái đời nó chán ngán lắm, giả tạm lắm, nó dày xéo phần hồn, làm cho chúng ta càng ngày càng chậm tiến. Chúng ta chán đời qua đạo thì chúng ta phải cương quyết tiến tới cõi thanh tịnh. Tuổi tác không cho phép chúng ta kéo dài ở thế gian và nó cũng không chờ đợi sự thành công của chúng ta, nếu chúng ta không tự sửa lấy ta.

Cho nên các bạn đi đây là con đường tắt, một lần một, tiến lên và tự nhận định rõ là chúng ta không có luân hồi lại thế gian lần thứ nhì nữa, không để cho thất tình lục dục lôi kéo chúng ta nữa.

TBPTĐN 475

Thông Báo của UBTCĐH Tỉnh Trời Tận Độ 2004 Tại Honolulu, Hawaii

---

Kính thưa Quý Bạn Đạo,

Chúng tôi yêu cầu quý bạn đạo chủ thiền đường, hoặc những bạn đạo có phương tiện xem TBPTĐN hằng tuần giúp thông báo cho các bạn đạo ở địa phương mình cư ngụ về tin tức Đại Hội Tỉnh Trời Tận Độ, nếu quý bạn đó có tham dự Đại Hội, về những điểm sau đây:

1) Xin quý bạn nhớ ghi tên (LEGAL NAME) và số ID vào tất cả hành lý của quý bạn. Ngày 28 tháng 8 khi lãnh vé tàu, quý bạn sẽ nhận thêm luggage tag của hãng tàu để dán vào hành lý lên tàu. Xin quý bạn nhớ sử dụng Luggage Tag của hãng tàu để tránh hành lý bị thất lạc.

2) Xin quý bạn lưu ý về điều kiện ngày EMBARKATION (lên tàu):

A) Trước khi được cấp chìa khóa cabin tàu, tất cả quý bạn đạo hoặc chủ gia đình sẽ phải trình thẻ tín dụng (credit card) hoặc thẻ ATM/Debit card (có hình logo VISA hay Mastercard) hoặc đặt **deposit 100 USD tiền mặt cho mỗi người trong cabin để bảo đảm trang trải những chi phí cá nhân trên tàu. Số tiền deposit sẽ được Hãng tàu hoàn trả vào ngày cuối nếu quý bạn không có chi tiêu gì thêm ở trên tàu. Ban tổ chức hoàn toàn không chịu trách nhiệm về những chi phí mà hãng tàu tính trên thẻ tín dụng hoặc thẻ ATM/Debit card. Xin quý bạn xem kỹ phiếu tính tiền và khiếu nại thẳng với hãng tàu về những sai biệt, nếu có, trước khi ra về. Mỗi bạn đạo đã đóng trước số tiền 70USD gratuities cho hãng tàu rồi.**

B) Tất cả các bạn đạo có quốc tịch Mỹ đều phải mang theo thông hành (kể luôn cả trẻ em) để chứng minh là có quốc tịch. Ban đạo thường trú tại Mỹ cần đem theo thẻ xanh (Alien Registration Card).

C) Trẻ em dưới 21 tuổi không ở cùng phòng (cabin) của cha hay mẹ hoặc legal guardian (người có ủy quyền giữ em) phải có 1 người lớn trong phòng đảm trách và trình giấy có thị thực chữ ký là có quyền đi theo em nhỏ.

BTC đã gửi giấy (Mẫu CONSENT LETTER) đến các phụ huynh trong trường hợp trên và xin quý bạn nhớ làm giấy này để tránh rắc rối khi check-in lên tàu cho các em.

*Minors traveling with adults that are not the minor's parent or legal guardian
Company policy dictates that a passenger under 21 years of age must be accompanied in the same or connecting stateroom by a passenger 21 years or older who expressly agrees to be responsible for the under 21 passenger throughout the cruise. This includes, but is not limited to, preventing under-age purchase or consumption of alcohol, preventing under-age gaming activities and preventing violations of any ship's rules. Passengers must be 21 years of age to gamble or to purchase or consume alcohol on the ship. If the accompanying adult is not the minor's parent or legal guardian a NOTARIZED PARENTAL/ GUARDIAN CONSENT LETTER that authorizes the minor's travel and further authorizes medical treatment in case of emergency must be delivered to an NCL representative at the pier. Failure to produce this letter at embarkation may result in boarding being denied, with no refund of cruise fare provided.*

Để tránh những rắc rối khi làm thủ tục lên tàu, xin quý bạn lưu ý về các giấy tờ cần thiết để lên tàu. Hãng tàu sẽ không hoàn trả lại tiền trong trường hợp quý bạn không đủ giấy tờ để đi tàu.

4) Giờ check-in EMBARKATION cho Nhóm Vô-Vi từ 11 giờ đến 1 giờ trưa:

BTC đã yêu cầu hãng tàu cho nhóm Vô-Vi được check-in lên tàu sớm hơn những hành khách khác để bạn đạo có thì giờ trình giấy tờ khi lên tàu (có VO-VI Help Desk – bạn đạo thiện nguyện giúp ngay tại Terminal cho các bạn đạo không biết tiếng Anh), và có thì giờ dùng cơm trưa trên tàu (kể từ 12 giờ trưa). Xin quý bạn lưu ý là vì lên sớm, nên các cabins (phòng ngủ) chưa dọn xong và kể từ 3 giờ chiều trở đi, các phòng ngủ mới dọn xong.

Vì có VO-VI Cocktail Party lúc 5 giờ 30 chiều cùng ngày, xin quý bạn nhớ đem theo những thứ cần thiết trong xách tay, phòng hành lý không chuyển lên cabin kịp.

Quý bạn đạo ở các khách sạn khác xin lưu ý giờ check-in của nhóm Vô-Vi và xin check-in trong khoảng thời gian từ 11 giờ đến 1 giờ trưa.

5) GHI DANH Đi Chơi TOUR trên các đảo:

Tất cả các TOUR đi chơi trên các đảo và Bus đi chơi tour ngày 5.09.04 khi tàu cập bến đã hết chỗ.

6) Xin quý bạn đem theo cẩm nang vì khi check-in Hotel (Khách sạn) và khi lấy vé tàu đều cần có số ID và tên của quý bạn (LEGAL NAME) (đã ghi trong cẩm nang).

Thành thật cảm ơn sự lưu ý của quý bạn, và ước mong sẽ được vui hội ngộ cùng Đức Thầy và quý bạn tại Đại Hội Tình Trời Tận Độ.

Kính thư,

UBTCĐH VV QT

Thông Báo của Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ tại Nam California.

Ban Chấp Hành Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ tại Nam California xin thông báo cùng quý bạn đạo (b/đ): vì đường xá xa xôi và Đại Hội tại Hawaii gần kề, thời gian Thầy ghé lại Nam Cali để ra mắt DVD thiên ca “Tiếng Trống Đại Đồng” có hạn, nên Thầy sẽ không tiếp riêng các b/đ địa phương trong thời gian này. Kính xin các b/đ thông cảm.

Ngoài bữa tiệc với Đức Thầy tối Thứ Bảy ngày 21/8/04 lúc 6:30pm tại nhà hàng Bát Đạt (14541 Brookhurst Blvd # A-3, Ca 92683. Tel:714-8391195) và buổi ra mắt DVD lúc 2:00pm tại ROBERT B.

MOORE THEATER (trong trường Orange Coast College 2701 Fairview Road Costa Mesa, Ca 92626. Tel: 888-6225376), nếu thời gian và sức khỏe cho phép, Đức Thầy sẽ ghé lại Tru. Sở Xây Dựng Vô Vi lúc 11:00pm ngày Thứ Bảy 21/8/04 để ban vui và nghe các bạn trình bày quá trình sinh hoạt cũng như những công tác tại các Thiền Đường đã, đang và sẽ làm trong tương lai.

Sau đây là chương trình cho ngày thứ Bảy:

**9:00am - 10:00am. Sinh hoạt LED.

**10:00am – 11:00am. Chung Thiền Niệm Phật .

**11:00am –12:30pm. Thầy đến, mỗi T/Đ cử người đại diện lên trình bày những sinh hoạt tại Thiền Đường của mình và b/đ hỏi về ấn chứng tu thiền.

Riêng những b/đ ở xa và trên thế giới không có phương tiện đến Trụ Sở, xin vào trang website của Nam Cali (www.vovilax.org) để xem trực tiếp hình ảnh, âm thanh sống động của Đức Thầy và các b/đ đang sinh hoạt vào ngày Thứ Bảy 21/8/04 vào những giờ trên.

Bắt đầu từ ngày 15/8/04 chương trình LIVE VIDEO ON INTERNET sẽ trực tiếp phát hình ảnh và âm thanh của các b/đ tại Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi lúc 10:30 mỗi sáng Chủ Nhật giờ địa phương Nam California tại website: www.vovilax.org.

Chủ Nhật 22/8/04 đúng 2:00pm là ngày ra mắt DVD Thiền Ca, yêu cầu` các bạn tập trung tại Trụ Sở lúc 8:00am để phụ giúp đem những kinh sách, băng giảng, v.v... đến hội trường. Hy vọng buổi ra mắt DVD Thiền Ca “Tiếng Trống Đại Đồng” được thành công tốt đẹp để đồng hương biết được Pháp Lý Vô Vi và giúp cho Thiền Ca tới vào đầu năm 2005 được nhiều người biết đến.

Chúc các bạn vui vẻ, khỏe mạnh và tu hành tinh tấn.

Thay Mặt Ban Chấp Hành,

Nguyễn Văn Minh

THƠ

GIÀ CŨNG TU

Đã già rồi nên ráng mà tu
Danh lợi lo chi chốn ngục tù
Rượu thịt còn ham tâm động loạn
Nhà cao vợ đẹp trí còn lu
Vứt bỏ được rồi thời nhẹ gánh
Bạc tiền chớ nghĩ của Phù du
Mau kíp trở về đường giải thoát
Mới mong tránh khỏi cảnh ngàn thu
Ngàn thu kết chặt cảnh luân hồi
Vi nặng nghiệp trần chẳng chịu thôi
Cứ mãi đuổi theo lòng cuồng vọng
Vật chất bên mình bị cuốn lôi
Của tiền giả tạm mê thêm khổ
Chấp đó vay chi nghiệp đã rồi
Thức tỉnh mau tu thôi kéo trễ
Đặng về cực lạc mới yên ngôi
Ngồi lặng quán sâu mọi việc đời
Chứa đầy già tạm lăm trò chơi
Đam mê chấp đó đua theo mãi

Tiền của buộc ràng chẳng chịu thôi
Nhắm mắt buông tay nào đem được
Nghiệp tội mang theo lúc tắt hơi
Ma đến dẫn rồi than oán Phật
Ngục tối ngồi đây trách ông Trời
Khuyên ai giác ngộ lo tu sớm
Giải thoát về trên mới thanh thai.

Ngày 18/05/04

Thanh Sử (T/V TLTC)

=====

CHỪA THUỐC

(Kính tặng những ai muốn chừa thuốc)
Ra ngoài triệu chứng ho lao
Phần viêm phế quản không sao mà lường
Chẳng ho, ăn ngủ bình thường
Hơi thở như thiếu là đường bệnh xâm
Mệt mỏi thường kiếm chỗ nằm
Hoặc chạy thử sức mệt ngằm bên trong
Thường ngày hơi thở không thông
Lại thêm khói thuốc bám vòng phổi ta

Do bởi thuốc lá mà ra
Muốn tránh tai hoạ lánh xa đừng dùng
Khói thuốc tai hại vô cùng
Gây nhiều chứng bệnh lạ lùng khó phân
Bác sĩ nhắc nhở nhiều lần
Bỏ đi thuốc lá thêm phần sống lâu
Hại phổi rượu thuốc đừng đầu
Tiền hao mang bệnh khổ sâu héo hon
Hút thuốc cơ thể hao mòn
Ngũ tạng bởi đó chẳng còn như xưa
Miệng hôi từ sáng tới trưa
Hiểu rồi nên bỏ nên chừa nó thôi
Tự do đi đứng nằm ngồi
Khỏi mang cái bệnh làm tôi nó hoại
Đã rồi bài học sửa sai
Mọi việc đau khổ đắng cay tại mình
Trở về học đạo cho mình
Tìm ra sai sửa lý tình giả chơn
Nói ra đây chớ giận hờn
Phân minh đời đạo cảm ơn đừng phiền.

Thanh Sử (TV TLTC)

=====

TỰ CỨU MÌNH
NGƯỜI CHÌM BỂ KHỔ MÌNH KHỔ MANG
CHƯA TỰ CỨU MÌNH THÊM KHỔ MANG
CHẲNG ĐỢI CỨU MÌNH ĐÃ CỨU NGƯỜI
MÌNH NGƯỜI HẾT KHỔ TRƯỚC SAU TAN

5 THÀNH

(Củ Chi, 08-06-2004)

=====

TỰ ĐỘ ĐỘ THA
(Hoa y vận bài Tự Cứu Mình của 5 Thành)
THẤY NGƯỜI ĐAU KHỔ ĐẠ CỨU MANG
NGUYỄN TÌM PHƯƠNG THỂ GIÚP CỨU MANG
CỨU MÌNH GIẢI THOÁT LAI CỨU NGƯỜI
MÌNH NGƯỜI CÙNG ĐỘ KHỔ ĐAU TAN.
TRÍ HUỆ (Chợ Lớn, 0 9/06/04)

=====

VỮNG TÂM TU THIỀN
Công phu tu học chẳng lo gì
An định trong lòng vẫn bước đi
Lưu luyến tình đời thôi vướng bận
Ý lành tâm đạo cứ hành trì
Người vì chưa hiểu sanh nghi kỵ
Tu hạnh nhẫn hòa quyết thực thi
Vô nhiễm trước tà vô quái ngại
Vi thiền hỷ xả với từ bi.

PN, 16-06-2004

THIỀN TÂM

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Kính xin quý Đạo Hữu Năm Châu hướng tâm cầu nguyện cho cụ bà ĐỔ THỊ MƯỜI, là thân mẫu của Đạo hữu Giang Kim Sơn, đã từ trần lúc 22giờ 00 ngày 10-08-2004 (nhằm ngày 25 tháng 6 ÂL năm Giáp Thân) tại TP. Hồ Chí Minh, VN. Hưởng thọ 88 tuổi, được siêu thăng Tịnh Độ.

Chân thành cảm ơn Chư Đạo Hữu.

Thay mặt ĐH. Giang Kim Sơn và gia đình kính báo.

TĐ. Phú-Nhuận, 11-08-2004.

BẠN ĐẠO VIẾT

TIỂU LUẬN ĂN CHAY (tiếp theo)

Tình thương của Đức Phật hướng về cuộc sống hòa đồng cho nên Ngài phản đối những sự sát hại các loài sinh vật. Ngài nhận thấy mọi loài vật đều ham sống và sợ chết, bình đẳng trước sự đau khổ cho nên Ngài cản ở trong hàng Phật tử không được ăn thịt cũng không nên dùng những đồ làm bằng da của loài thú luôn cả vải vóc làm bằng tơ tằm. Có lần Ngài Văn Thù bạch Phật : “Tỳ kheo có thể dùng dép da này được không ?” Phật đáp : “Không dùng thì chính là pháp Tỳ kheo” Câu trả lời của Phật cho mà cũng không cho vì không dấu được tình thương của Ngài đối với các loài sinh vật và đã hướng cho hàng Phật tử xuất gia trở về nẻo giác. Tình thương của Ngài là đó, ta là chúng sanh bị vô minh lấn mất mới lấm lấn sự ăn, ta tưởng phải ăn thịt mới sống. Hãy nhìn xem kia, bò, trâu, chim chóc, voi, khỉ...v.v... chúng ăn toàn cỏ cây cùng rau trái suốt cả đời, cho đến những người ăn chay trường đều sống mạnh khỏe có sao đâu, ngoại trừ một vài loài thú không đủ trí phân biệt nên đụng chi ăn nấy, vì chúng nó thiếu trí khôn còn con người thì khác xa loài vật, biết phân biệt chánh tà thiện ác

há chẳng chọn được miếng ăn cho hợp lẽ đạo hay sao ? Đành rằng con người hơn loài vật nhưng nếu không đổi miếng ăn từ ác qua thiện thì coi như đã phí đi một kiếp làm người của chúng ta. Vậy ta có nên :

CAN ĐẢM BỎ ĂN THỊT CÁ, ĐỔI LẠI ĂN TRƯỜNG CHAY !

1/ VÌ TÌNH THƯƠNG :

Khi đã hiểu được như trên, khuyên các bạn hãy can đảm dứt bỏ sự ăn thịt để trở về miếng ăn thuần lương của con người khi xưa, miếng ăn mà ông Trời đã định cho chúng ta vậy.

Biết rằng việc sửa đổi lại cách ăn uống đã qua rồi từ xưa đến nay không phải dễ nhưng hki mình đã hiểu rồi, bây giờ hạ huyết tâm tôi tưởng không phải việc khó. Thử nào, bạn hãy tưởng tượng khi có 1 đĩa thịt bò đang dọn lên, hỏi ở đâu đây ? Rồi ta thấy như hiện ra 1 con bò bị người ta cột gạch đầu xuống đất, dùng búa đập bể sọ cho chết...đau thương và tàn ác biết bao. Rồi con heo bị thọc huyết, đến con chó cũng bị trấn nước, con gà bị cắt cổ nhất là loài cóc ếch trong lúc nguy cơ chỉ biết đưa 2 chân trước lên để đỡ lưỡi dao oan nghiệt của kẻ sát sanh. Những cảnh tượng này diễn biến trước linh ứng chúng ta. Qua những sự đau thương cô đọng lòng từ bi của chúng ta sao khỏi phải nảy nở, bấy giờ sẽ khiến cho lòng ham muốn ăn không còn nữa mà trở về phát tâm bỏ ăn thịt cá để tiến lần đến ăn chay.

Với những cảnh tượng trên chỉ những người có cái tâm chẳng lạnh mới đứng vững trước sự đau thương như vậy mà thôi.

2/ VỆ SINH TRONG MÁU HUYẾT SINH VẬT :

Chúng ta còn thấy ăn thịt cá sẽ bị ảnh hưởng rất nhiều chất độc hại trong máu thịt của chúng.

- Ảnh hưởng tánh mê muội và hèn yếu của chúng.
- Ảnh hưởng về sự hung dữ của chúng.
- Ảnh hưởng về các bệnh truyền nhiễm của thú.

Thật vậy, thịt ăn tuy có ngon miệng nhưng trong thịt chứa rất nhiều vi sinh độc hại, có cả vi trùng lao, sán lãi bởi chúng ăn uống bừa bãi mà ra. Dùng thịt còn tạo cho con người lòng ác tính có thể ảnh hưởng đến thể xác và tinh thần của chúng ta. Nghĩ như vậy thì chúng ta khó dám ăn thịt mà trở về chay lạc dễ dàng.

3/ VÌ TỬ BI VÀ LỢI ÍCH TRÍ TUỆ :

Để biết được nguồn gốc sự ăn và thực vật mà Tạo hóa đã dành cho con người chúng ta từ trước, nay lỡ gây điều không lành, vậy chúng ta tự thức trở về ăn chay như ngày nào. Nhờ ăn chay trường ta chắc chắn làm tròn đại hạnh phóng sanh, đó mới công đức từ bi vô lượng. Bây giờ mới thật sự coi muôn loài vạn vật như ta vậy.

IV/ NHẬN XÉT ĂN CHAY THEO GIÁO LÝ NHÀ PHẬT :

Thường người đời vì ham muốn ăn thịt nên hay tìm cơ để biện hộ cho việc ăn uống của mình, người bảo ăn chay thiếu chất bổ nên không có sức khỏe, xanh méc chứ không được hồng hào như những người ăn thịt, cá”

Lời nói này chỉ đúng cho những ai chưa biết, chứ còn những người đã không ăn thịt, cá từ xưa nay họ đang và đã chuẩn bị 1 phương pháp ăn chay liên tục rất chu đáo và kết quả mỹ mãn. Vì trong rau quả, ngũ cốc các loại không thiếu chi các chất bổ dưỡng cần thiết cho con người, còn có phần trội hơn thịt cá nhiều. Điều quan trọng là ta phải biết cách nấu nướng, nhờ đó các chất bổ vẫn được duy trì không bị thất thoát, ngoài ra còn tránh được hầu hết các bệnh truyền nhiễm. Bằng chứng các bạn thử vào Bệnh viện sẽ thấy đa số những người bệnh toàn là ăn thịt, còn Thầy tu thì chẳng có là bao nhiêu. Không những các nhà tu mà luôn cả những cư sĩ tại gia họ vẫn ăn trường chay nhưng sức khỏe rất tốt, ít bệnh, nước da hồng hào. Ăn chay mà để mất sức khỏe là tại mình :

- Thiếu mất sự vận động mỗi ngày
- Chỗ ở thiếu vệ sinh, không thoáng khí.
- Điều đáng chú ý là ta chưa chịu tìm cho mình 1 phương pháp TU.

Như vậy, nếu những ai dù ăn thịt hay không mà chưa được hội đủ mấy điều kể trên vẫn bị suy dinh dưỡng như thường. Còn ăn chay mà không biết chọn món nào bổ, món nào không cứ muối xả, tương rau luộc ăn hoài làm sao mà khỏe mạnh được ?

1/ PHẬT CHO ĂN TAM TỊNH NHỤC :

Có những hạng người tu hành mà còn phạm giới, sợ người đời chê nên dựa vào lối ăn tam tịnh nhục mà nói :”Phật xưa cho dùng tam tịnh nhục nay ta là chúng sanh tha hồ ăn chi cũng được miễn no bụng là xong. Món nào bổ thì cứ dùng.”

Than ơi ! Chính người đời lầm lẫn câu nói ấy nên họ đã gián tiếp gây nhiều ác nghiệp trong sự ăn thịt cho đến ngày nay. Nào là người ăn người, thú ăn thú, người ăn thú, thú ăn người cứ quanh quẩn sát hại lẫn nhau trong sự tàn ác bạo ngược.

Chúng ta hôm nay đã trưởng thành. Làm được con người thì lòng nhơn của chúng ta để đâu ? Sao nữ nào đành tâm nuôi dưỡng sự giết thú hoặc bảo người sát hại để ta vui sướng miệng trên sự quần quại đó. Vả lại tam tịnh nhục mà Phật nói là thứ thịt trong sạch 3 điều không gây tội lỗi.

- Một là mắt không trông thấy sự giết.
- Hai là tai không nghe tiếng kêu la của sự giết.
- Ba là không biết người giết mạng con thú ấy để đãi ta.

Tam tịnh nhục mà Phật nói ở đây là tạm thời dạy những kẻ tham sanh quý tử, là món ăn của trẻ con, của người chưa trọn thiện, của kẻ biết ăn ngon sướng miệng mà không thấy mình sát sanh, là người hạ trí không hiểu đây là lý dẫn dụ tập lần lẽ phải mà thôi, chớ thịt này là thịt thầy ma sinh thối ai mà ăn cho được.

Tam tịnh nhục là thịt của người hoặc thú vật tự chết không có người giết hại, chỉ có người quá thèm không nhin được mới nhặt lấy ăn mà thôi, cho dù thịt thối tự con thú chết bỏ đi, người ăn không có sự oán thù cướp giựt trả vay, hành phạt về tội lỗi, cũng như không có tàn nhẫn như cây cỏ hoặc loài thú sát hại lẫn nhau, tạo cảnh ăn tươi nuốt sống đồng loại. Tam tịnh nhục cũng không phải của ai làm sẵn để ta ăn. Khi thấy thú chết thì lương tri biết ngay tự nó bệnh mà chết rồi. Vả lại thịt thú và người bệnh chết là thầy ma còn ai dám đem bán bao giờ. Ngược lại khi ta biết sự giết chết của chúng sanh mà ta ăn thì bị phạm vào tội sát sanh rồi, bởi vì ta ăn nó mà kẻ kia bị giết thì tội ác đó thuộc về ta, còn linh hồn kẻ chết sẽ oán hờn ta hơn là oán người giết. Khi ta ăn miếng thịt đó tâm có ác rồi vì đã sẵn tâm tàn bạo.

Có ai miếng thịt mà nghĩ đến sự rên xiết, kêu cứu của con thú bị giết, có phải vì miếng ăn của mình mà con thú phải chết bằng mọi cách như thế ! Bao nhiêu đó cũng đủ nhận hết tội lỗi lắm rồi đừng nói chi chính mình xúi bả người giết để mà ăn. Cho nên chỉ có người có cái tâm ác mới ăn thịt hay ăn thịt mới là ác ? Nếu thật có những kẻ như vậy thì ai dám gần gũi nghe theo, đâu có Phật Trời nào nói như vậy, cho dù những vị Thánh nào dám nói như vậy chúng ta chớ vội tin mà phải xét lại coi miếng ăn ấy thiện ở chỗ nào. Đã là ăn thịt chúng sanh Cha Mẹ lại không biết cái ác của mình hay sao ? Làm con người đang sống trên cõi này đã trải qua rất nhiều giai đoạn trong cuộc tiến hóa, cho nên thiện ác là việc tối cần mình phải phân biệt cho kỹ lưỡng. Chừng đó chúng ta mới thấy rõ mà không khi nào dám ăn thịt, xương, huyết nhục của loài vật cho đành. Còn Phật Trời là bậc hiền lành sáng suốt đứng trên hàng người sao có kẻ lại dèm pha thêm lời thêu dệt như vậy để bào chữa miếng ăn ngon sướng lưỡi, miệng mà vô tình phỉ báng Đạo Trời, Phật không nghĩ gì tội phước hay sao ?

Việc cho dùng tam tịnh nhục là để nới rộng luật ăn cho người bệnh còn trong sự mê muội cũng là điều sái quấy lắm rồi còn Tăng là bậc giác ngộ há lại đi dùng thịt thầy ma ấy hay sao ?

Lại gọi ăn chẳng biết mùi vị. Nào ai ăn mà không biết mùi vị ? Ăn mà không biết mùi vị là người không còn chấp món ăn cho nên dù có ngon dở, ít nhiều gì cũng được, không đòi hỏi khiếu nại miễn sao no bụng là đủ rồi, chứ mùi vị làm gì lại không biết.

Có kẻ lại nói :”Tùy bá tánh cúng dâng thì tội ấy bá tánh chịu lấy”. Thử hỏi bá tánh cúng thí để cầu phước báo hay cầu tội phạt ? Nếu như bá tánh muốn cầu phước mà còn gây tội ác để tạo quả báo, đó là bá tánh hiểu lầm, tại sao Tăng không chịu chỉ dẫn mà lại làm thính ? Đó có phải ém tội để mà ăn, chẳng phải Tăng sẽ lãnh tội hay sao ? Tội là để cho bá tánh cúng như vậy tốn hao tiền của còn phạm giới sát sanh, thì ác tính chứ đâu phải là thiện nhơn. Bằng như bá tánh sợ Tăng nhin thềm mà lo lót riêng thì ra đã cùng nhau làm những điều đối trá gian ác cả.

Cho nên chúng ta phải tin rằng Phật Trời là Đấng giác ngộ, là bậc trọn lành chơn như minh triết thì từ lời nói việc làm cho đến ý niệm của các Ngài bao giờ cũng sáng suốt trọn lành. Chúng ta không nên ngờ vực mà phải

lãnh phần tội lỗi. Vả lại trong đời thường xảy ra cũng bởi thói quen, ví như kẻ cắp quen tay, ngủ ngày quen mắt. Giết người làm giặc là cái ghê sợ của chúng sanh.

Miếng ăn nay cũng vậy, giờ đã lỡ ăn quen rồi không dứt được nên họ thường tìm cách này nọ để mà biện hộ. Thật ra ngày xưa cổ nhân ta đâu có ăn thịt người, thịt thú gì đâu mà chỉ ăn đạm bạc bằng ngũ cốc các loại và rau quả, trái cây...Thực vậy, nếu ta trở về với thời xưa cổ ấy để thấy rõ hơn. Loài thú đi, bò, bay, chạy tất cả đều ở trong rừng có đâu sống với chúng ta như bây giờ.

Nguyên trước kia con người còn ăn lông ở lỗ nhưng nhân tánh hiền hòa, nhân hậu, các loài thú chúng ở bên ta chẳng sợ, vì con người lúc đó không có lòng giết hại chúng. Về sau con người biết ăn thịt, tạo ra nhiều phương tiện để bắt thú cho nên chúng sợ bỏ trốn xa người.

Lại có kẻ vì muốn ăn thịt thú vật rồi thường lý luận theo cái tàn ác của mình mà nói lên câu :”Vật dưỡng nhơn, họ còn nói không ăn để nó sanh sản riết chỗ đâu mà ở”. Những lý lẽ nông cạn chứa đầy sự dã man ích kỷ. Bởi những người này thiếu sự hiểu biết về luật của tạo hóa cho nên họ trở thành nông nổi mà vướng vào những việc làm sai quấy như trên, gây bao khổ nghiệp về sau mà họ nào hay biết !

Nếu các bạn biết được sự hiện diện của mình bây giờ từ đâu mà đến đây ? đến đây rồi phải làm gì ? khi xong rồi ta phải đi về đâu ?

Khi thấu triệt được cái chân lý này rồi thì tôi tin chắc rằng không ai khỏi phải hối hận về cái tội lỗi của con người chúng ta cả.

Ngần ấy yếu tố cũng đủ chứng minh con người chúng ta sanh ra không phải để làm ác hoặc sát hại anh em thân thuộc của mình, là nhíp cầu tiến hóa trước kia nhờ đó mình đi lên, lẽ nào ta lại không biết hay sao. Chỉ có loài tiến hóa chậm thuộc loài hạ trí không biết mới ỷ vào móng răng nhọn rồi lớn hiếp bé gây cảnh tàn sát lẫn nhau mà thôi.

Vậy nên chúng ta ai muốn trọn lòng nhân thì xin chớ giết người và thú để ăn thịt, tránh làm ác từ thuở bé cho đến lớn mới thực là người biết Tu. TRỜI-PHẬT-THÁNH lúc nào cũng lo phần cứu độ chúng sanh dù là cỏ, cây, thú, còn ta nữ nào giết hại chúng hay sao ? Bởi chúng nó là kẻ tiến hóa sau ta, là con cháu em trò của ta. Phần ta được cái may mắn sanh trước đi lên, có bốn phận đui đất chúng mới phải, có đâu đành tâm giết em mình mà ăn làm trái luật Vũ-trụ hay sao. Vả lại biết đâu chính đó là Cha Mẹ muôn đời của mình vì làm ác nuôi ta bây giờ chịu tội trả vay mà phải luân hồi mang kiếp thú. Ta ăn thịt thú là đã ăn thịt Cửu huyền, Cha Mẹ vậy có phải mang tội vong ơn bội nghĩa và bất hiếu không?

Nhưng nếu luận theo lẽ tiến hóa của loài người trên quả địa cầu hiện có. Do ấm Tứ đại mới sanh ra cỏ, cỏ thành cây, cây thành thú, rồi thú thành người, thì ra thú là Cha Mẹ của người. Như vậy những người xưa què mùa nương sống trong lùm bụi là người kẻ thuộc của ta ngày hôm nay vậy.

Bây giờ xét lại nguồn cội của chúng ta là người chứ trước kia là thú, lẽ nào ta nữ giết chúng mà ăn không một lần thương sót đành sao ?

Vậy khuyên những ai biết rõ điều này mà tự phát tâm từ bi đừng giết hại muôn loài vạn vật. Chớ viển lý đất sanh cỏ rồi cỏ ăn đất, cỏ sanh cây rồi cây ăn cỏ, cây sanh thú rồi thú ăn cây, thú sanh người, người ăn thịt thú. Đó là lẽ phải của người hạ trí, còn ta hôm nay cũng ít nhiều có sự sáng suốt vượt bậc trưởng thành của con người và khôn lớn, tức nhiên đã trái ngược với lý lẽ trên rồi, như vậy mới không hổ danh là con Trời-Phật-Hiền-Thánh biết tìm miếng ăn cho mình mà không cần giết hại, ăn máu thịt Cha Mẹ hoặc loài thú nhỏ bé yếu đuối kia nữa.

Đành rằng đã có thân thì không làm sao tránh khỏi ác, ăn chi được thì ăn, nhưng ăn để mà sống thì làm sao cho cái sống của ta không gây khổ cho kẻ khác. Bằng sống rồi khổ và gây tội lỗi thì nên nhớ lời Thánh hiền :” Thà chết trong sạch yên vui hơn là sống như bản rồi khổ” Còn có ham sống sợ thềm thì cũng nên lựa lấy miếng ăn nào ít tội ác để nuôi thân.

Tại sao Phật-Thánh lại không ăn thịt thú của thú người. Thịt này tự nó chết bỏ chẳng có oán thù, thế mà Phật cho là ác không ăn, thà chịu tập lần ăn rau trái nơi cây nhỏ nhất, khác máu thịt màu da thuộc loại tiến hóa chậm để bớt sự cảm xúc của lương tâm.

Kìa ta thử xem các loại thú ăn cỏ như : trâu, bò mà vẫn làm việc mạnh dạn hằng ngày. Còn ta cũng xác thân như thú thì việc tập ăn rau quả có gì khó. Có như vậy thân tâm mới được thanh nhẹ, tu hành lên cõi trên thì có gì hơn. Bậc cao cả như Trời-Phật mà thấy ăn rau cỏ cây trái còn cho là có tội, không nỡ đoán mạng sanh linh, dấy lòng đen ác. Bởi vậy các Ngài có khi nào nỡ ngắt hái bẻ ngang. Các Nhà Sư đang trong thời kỳ tu học buộc lòng phải ăn rau trái thuộc loại chưa có linh hồn nhưng lương tâm vẫn thấy có tội chẳng dám no lòng. Vậy ta tài giỏi bao nhiêu mà phải giết hàng loạt thú để tiệc tùng sướng miệng lại còn khen ngon chê dở, chiêm xào kho nấu...để tập tánh hung thần ác quỷ...(còn tiếp)...

VN, ngày 24/07/2004

NGUYỄN THÀNH SỬ (TV/TLTC)

Thực hành Sum họp

Cách đây mấy tháng, từ lúc nghe phong phanh có Khóa sống chung gần New York, chúng tôi đã hân hoan hồi hộp chờ tin chính thức. Trong lòng có hơi ngại ngghi khi thấy chương trình làm việc của Thầy đã quá nhiều với những tổ chức ở Úc, Singapore, Đức, California, Hawaii, ... Cho nên khi vừa có phiếu ghi danh trên TBPTĐN, báo tin về buổi sinh hoạt “Thực hành Sum họp” dành cho các bạn đạo vùng đông bắc Hoa-Kỳ trong dịp lễ Độc-Lập July 4th do 2 Hội Vô-Vi New York và Pennsylvania tổ chức, chúng tôi vô cùng mừng rỡ, lập tức thu xếp mọi công việc chương trình cá nhân để ghi tên tham dự khóa họp mặt hiếm có này.

Niềm vui tái ngộ Thầy và các bạn thân thương làm tôi quên mất lời hứa với Thầy là “bớt nói chuyện để niệm Phật nhiều hơn”. Cho nên mặc dù vừa mới ăn uống no nê trên đường đi, mà tới nơi lại gặp giờ buffet chiều, chúng tôi cũng vội vã rời xe van, qua xe bus để bắt đầu ngay những ngày sum họp đầm ấm hạnh phúc trong đại gia đình Vô-Vi thân yêu.

Nhà hàng tàu thật là rộng và có vô số thức ăn cho mọi khẩu vị, có đủ các món mặn món chay, đủ loại nước uống, và đặc biệt có phòng ăn dành riêng cho bạn đạo Vô-Vi. Chúng tôi được dịp trò chuyện thỏa thích, quên cả giờ về. Cũng may là phòng họp ở hotel bị bận vào phút cuối nên phòng ăn được dùng làm nơi hội họp để ban tổ chức thông báo mọi tin tức cần thiết và buổi trà đàm sinh hoạt chung cũng được chính thức bắt đầu nơi đây.

Lúc trở về khách sạn, trời vẫn còn tràn ngập ánh sáng và sức nóng của mùa hè bắc Mỹ. Chúng tôi vui mừng tìm được cái hồ bơi mát rượi cạnh chỗ tắm nước nóng và phòng tập thể dục. Tất cả đều miễn phí mà lại không đông người. Vậy là chúng tôi tha hồ tẩy trần giải trừ để sẵn sàng cho buổi thiền chung đầu tiên.

Phòng thiền, phòng họp, phòng ăn, phòng sinh hoạt, ... tất cả đều tập trung một chỗ, trong cùng một căn phòng rộng rãi, thật là tiện lợi. Trên khán đài, bàn ghế cho Thầy đã sẵn sàng, với các chậu hoa nhỏ xinh xắn kang trang. Trên tường, 4 chữ “THỰC HÀNH SUM HỌP” thật to thật rõ, đẹp đẽ và giản dị. Đúng 11 giờ khuya, bạn đạo cùng tề tựu đông đủ cho buổi thiền chung. Tuy nhiên, mới 12 giờ khuya, đang giờ chánh Tý thông khai, mọi người đang say sưa tận hưởng thanh quang thì nhân viên khách sạn tới mời mọi người ra ngoài để họ dọn bàn ghế cho buổi ăn sáng !!! May mà ban tổ chức đã kịp thời thương lượng cho 2 đêm còn lại, để mọi người có thể tha hồ thiền luôn tới sáng mà chẳng bị ai quấy rầy. Thật là hạnh phúc.

Khai mạc

Sau giờ ăn sáng và thiền chung với đề tài « Cầu nguyện cho Đức Thầy được sống lâu và thế giới được hòa bình », mọi người hân hoan hưởng về phía cửa chánh để chào đón Đức Thầy kính thương đang khoan thai tiến vào phòng họp giữa 2 hàng bạn đạo nữ cung kính chấp tay đánh lễ. Theo sau Thầy là 3 bạn đạo nam khăn đóng áo dài tượng trưng cho Phước-Lộc-Thọ. Mặc dù mới gặp Thầy ở Montreal bên nhà bà Tám, tôi vẫn vui mừng thấy Thầy lúc nào cũng trẻ đẹp mạnh khỏe vui tươi. Tôi chắc chắn cả hội trường ai cũng thật vui khi được diện kiến Thầy và được sống trong bầu thanh điển đầy thương yêu bên Thầy bên bạn. Hiếm lắm mới có một buổi họp mặt ấm cúng như vậy, với 97 bạn đạo gần xa cùng về đây sum họp. Đa số là bạn đạo đông bắc Hoa kỳ và Canada, như Pennsylvania, Virginia, Boston, Montreal, Toronto, ... Xa hơn thì có các bạn từ Atlanta, Vancouver, California, Pháp, Đại-hàn, ... và đặc biệt là 2 bạn đạo đến từ Việt-Nam : bác Bảy anh của Thầy, và chị Liễu Ngọc Vân, con gái nuôi của Thầy gần 30 năm mới được gặp lại vị cha già kính yêu.

Sau khi Đức Thầy ban huấn từ khai mạc, ban tổ chức giới thiệu Ban chấp hành 2 Hội Vô-Vi New York và Pennsylvania, gồm nhiều bạn trẻ hăng hái phát tâm phục vụ cho đạo pháp. Lòng tôi cảm động nhìn thế hệ mới vươn lên mạnh mẽ. Cầu chúc các bạn tu hành tinh tấn sớm thành đạt cho Thầy và mọi người đều vui. Điều làm tôi càng cảm động hơn là thấy Đức Thầy tuy tuổi đã cao mà trí nhớ vô cùng minh mẫn, chẳng những nhắc đúng tên họ bạn đạo mà còn nhớ luôn từng kỷ niệm từ mấy chục năm về trước. Nhiều bạn bất ngờ được Thầy mời lên đã không cầm được nước mắt.

Học đạo

Sau giờ ăn trưa gọn nhẹ và ngồi nghỉ, bạn đạo được thoải mái nhắm mắt thưởng thức điển quang trong lúc lắng nghe các bạn trong ban tổ chức thay phiên nhau đọc những câu hỏi và những lời chơn giải của Đức Thầy trích từ các TBPTĐN.

Đây là cách học mới lạ mà tôi chưa quen. Phần vì mê tắm piscine với Thầy nên quên cả giờ giấc và vào phòng họp trễ, nên không hiểu dụng ý của ban tổ chức. Phần vì thấy Thầy bất ngờ vào sinh hoạt chung với bạn đạo mà chỉ có thể cùng mọi người nhắm mắt nghe đọc Mục Bé Tám. Lúc đó tôi thật là ngu và vô duyên, thay vì để bạn đạo tiếp tục thiền chung với Thầy vốn là một dịp vô cùng hiếm có, tôi lại đưa tờ chương trình nhắc ban tổ chức mục « Đức Thầy giải đáp thắc mắc của bạn đạo khắp nơi trên thế giới ». Lúc đó tôi quên không để ý tới 2 chữ « Trình chiếu » của mục này. Tội nghiệp anh bạn trẻ trong ban tổ chức thấy tôi đưa câu hỏi xin Thầy giải đáp thắc mắc, lại uyển chuyển thay đổi chương trình mời Thầy lên khán đài để bắt đầu mục « Vấn đạo » pha lẫn việc thảo luận khai triển các câu Hỏi-Đáp của « Mục Bé Tám ». Rốt cuộc hầu hết bạn đạo không còn ai nhắm mắt, cho tới lúc thấy Thầy nhắm mắt thiền, tôi chợt hiểu ra sự sai sót của mình, mới nhắm mắt thiền theo. Rồi tới lúc ban tổ chức trình chiếu DVD Khóa sống chung bên Âu châu với lời Thầy giải đáp thắc mắc cho các bạn bên đó, tôi mới nhận ra mình đã không đọc kỹ từng chữ từng lời của tờ chương trình. Nhưng Ban tổ chức thật là khéo léo, đã không trách móc gì tôi mà còn nêu gương uyển chuyển nhẹn nhục thật là hay. Cũng may mà Thầy đã cho nhiều ý kiến độc đáo về một số đề tài hấp dẫn cho nhiều người : Làm sao trị được bệnh suyễn để có thể kê răng co lười mà hành pháp Vô-Vi ? Học hỏi khai triển điển quang với Mục Bé Tám như thế nào mới tốt ? Có nên « tham » tu, « tham » thiền không ? ...

Tới giờ ăn chiều sau đó mà các bạn vẫn còn bàn bạc về các toa thuốc mới lạ của Thầy : ăn cá sấu, ăn thịt lươn, bơi với Thầy, ...

Văn nghệ và đạo phổ

Ngày Chủ nhật, sau buổi ăn sáng và thiền chung, ai cũng tươm tất chuẩn bị đến nhà hàng Saigon Maxim nơi ăn trưa và xem văn nghệ ra mắt DVD Thiên Ca Tiếng Trống Đại Đồng. Ban tổ chức dù có mấy người nhưng cũng lo chu đáo mọi việc : bàn chay, bàn mặn, kính sách, băng giảng, CD, DVD, ... Hai MC cây nhà lá vườn cũng khá dạn dĩ. Còn 2 ca sĩ chánh là Anh Dũng và Diễm Liên thì thay phiên nhau trình diễn nhiều tác phẩm đặc sắc của Thiên Ca Vô-Vi, với ban nhạc sống Hoàng Thi Thi, bảo đảm hay thật là hay. Bạn đạo ái mộ tài năng và tánh tình vui vẻ dễ mến của 2 nghệ sĩ ưu tú này, đã không ngại ở lại thật trễ để được chụp hình lưu niệm, tạo nên một không khí thật náo nhiệt và những kỷ niệm thật vui.

Trong lúc chờ đợi xe bus để trở về khách sạn, chúng tôi đi thăm dãy tiệm chung quanh nhà hàng Maxim. Tuy phố Việt-Nam ở đây khá nhỏ bé, nhưng cũng đầy đủ mọi thứ : quần áo, sách vở, video, CD, quà kỷ niệm, chợ thức ăn, phở, ... và nhất là tiệm Ba-Lẹ có bán nước mía, nước rau má, và bánh mì chay nóng giòn ăn rất ngon.

Trà đàm

Đây lại là một sinh hoạt mới mà tôi chưa quen. Ngồi nhìn các bạn kẻ sắp bàn sắp ghế, người đem bánh đem trà, bàn tán nói chuyện ồn ào, tôi bỗng nhớ tới giờ sinh hoạt Mục Bé Tám hàng tuần trên internet với đám bạn Á-Âu-Mỹ-Úc, vừa vui vừa thanh tịnh, nên rủ anh VTSơn xách cái laptop qua phòng đọc sách gần đó sinh hoạt cho đỡ ồn. Tới lúc thấy các bạn trà đàm xong đi ngang qua, tôi mới nhận ra mình đã sai lầm không tham dự chung với mọi người, bởi vì trà đàm là dịp tốt để bạn đạo tâm sự chia sẻ kinh nghiệm tu tập của chính mình. Cho nên buổi tối cuối cùng, dù chương trình không có mục gì cụ thể, tôi cũng lang thang đi vào phòng họp ngồi nghe năm ba bạn đạo kể chuyện tu hành. Không ngờ số bạn lang thang như tôi ngày càng đông, phòng họp chẳng mấy chốc đã thật đông. Chúng tôi không trà không bánh, chỉ ngồi thành vòng tròn cho dễ thấy mặt nhau.

Cái vòng tròn này cứ liên tục được nối rộng ra, vừa đẹp vừa vui. Chính giữa cái vòng tròn là 2 cái bàn ghép lại thành hình số 8. Sinh hoạt bất ngờ thành hình trong sự tự nhiên hồn nhiên thật là quý báu. Có lẽ ai cũng tiếc rẻ ngày vui qua mau, sáng hôm sau đã phải chia tay, nên chúng tôi bàn với nhau làm sao để có nhiều dịp tụ họp như lần này, vừa thân mật, vừa ấm cúng, ai cũng thích. Rồi từ chuyện Đại hội sắp tới qua chuyện Khóa sống chung và Thiền ca cuối năm, từ chuyện Đại hội năm sau qua chuyện Làng Vô-Vi bên Úc, tới chuyện trồng mía và đóng chai nước suối nơi vùng đất địa linh mà Thầy đã chọn để về hưu, ... đề tài nào cũng được mọi người nhiệt liệt hưởng ứng. Có em Mộng Nhã lại hứng thú hát thật xuất sắc mấy bài thiền ca. Còn anh Bành Chi thì hăng say kể những thăng trầm trên đường tu của mình, những kỷ niệm thân thương của tình Thầy trò, ... làm chúng tôi nghe mê mẩn, lúc thì cười lăn, lúc cảm động tới chảy nước mắt. Có lần anh bị tiêu tán mọi thứ vì casino, chỉ còn lại cuốn “Nguyên lý tận độ” của Thầy làm bạn, anh nghiền ngẫm đến nỗi thuộc lòng luôn cuốn bảo kinh này lúc nào không hay. Ngày nay anh làm thơ rất tuyệt vời, mỗi chữ mỗi lời vô cùng thấm thía. Lần lượt các bạn khác, anh Thanh Hòa, anh VTSơn, ... cũng đóng góp thêm nhiều kinh nghiệm sống động, những bài vô tự chơn kinh vô giá. Riêng tôi sung sướng lắng nghe các bạn nói lên dù tư tưởng của chính mình : “... cho nên bây giờ dù có bị Thầy la mắng, trách móc, đuổi đi, ... thì mình cũng sẽ lẻo đẻo xách gói theo Thầy, bởi vì tình Thầy trò đã quá là thấm thiết, rốt cuộc người thương mình nhất cũng là Thầy, người lo cho mình nhất, cũng là Thầy, ...”.

Gần tới 11 giờ đêm mà chưa ai chịu rời chỗ ngồi, một anh bạn trẻ lên tiếng nhắc mọi người phải sửa soạn thiền cho đúng giờ dừng để Thầy điểm danh thấy thiếu tên, chúng tôi mới lật đật thu xếp dự buổi thiền cuối. Thật là quý có những bạn đạo còn trẻ mà biết tinh tấn hành pháp đúng giờ, làm tôi nhớ tới một bài dân ca của nghệ sĩ Đức Thành “ ... thương nhau ... nhắc thiền cho đúng giờ ...”. Sau mấy ngày sống chung ở đây, lúc trở về Montreal, tôi sẽ nhớ thói quen này để dứt khoát không trễ nải giờ thiền, để khỏi xấu hổ mỗi khi gặp Thầy và phải xin lỗi hoài vì cứ phạm rồi tái phạm.

Bế mạc

Cũng như ngày khai mạc, Thầy rất vui, đã tuyên bố bế mạc rồi mà thấy bạn đạo ai cũng còn lưu luyến, lòng ai cũng còn lâng lâng, nên lại cho phép mọi người sinh hoạt tiếp. Thầy còn chủ động mời “vua cười” (chị Nương) lên kể chuyện vui, nhưng “vua” bị kêu bất ngờ chỉ nhớ cười chứ không nhớ chuyện, Thầy lại phải nhắc “vua” từng chuyện để kể. Trong bầu diễn quang tràn ngập, ai cũng vui vẻ tươi cười, người nhút nhát cũng thành dạn dĩ, vì thấy mọi người như ruột thịt trong gia đình. Có chị bạn đạo mới, lần đầu tiên nghe “điển rút” mà tưởng là vì ngồi nhầm chỗ có máy điều hòa không khí trên trần nhà. Chị đổi chỗ ngồi 3 lần mà vẫn nghe rút trên đầu đành lên xin Thầy giải thích hiện tượng lạ này, mới hay là mình đang được hưởng thanh quang.

Rốt cuộc cũng phải tới lúc chia tay. Bạn đạo hẹn nhau tái ngộ ở Đại hội Hawaii và Thiền ca Nam Cali. Hình như chẳng có ai hấp tấp ra về. Chúng tôi đi xe van nên cũng thông thả thu xếp hành lý. Tới lúc ra về mới thấy xe của Thầy vẫn còn chưa rời bánh. Tôi vội tới chào Thầy lần nữa : “ Tối hôm qua con chắc chắn là có điển quang của ông Tám bởi vì buổi họp mặt tự nhiên này rất là vui một cách thật là thanh nhẹ”. Thầy xác nhận là ở đâu có người thật tâm tu thì lúc nào cũng có sự hiện diện của Phật sự.

Chúng con xin ghi nhớ lời Thầy dạy, tu thật tu chân, không hình thức, không lý thuyết, không chánh trị. Ước mong mỗi bạn đạo chúng ta đều tu tiến, phát triển nâng cao trình độ điển quang làm quà tái ngộ mỗi khi có dịp diện kiến Đức Thầy kính thương.

Xin thành thật cảm ơn Ban tổ chức đã phát tâm xây dựng thành công khóa họp mặt đầy kỷ niệm đẹp để vui tươi này.

Sum họp Vô-Vi hết bơ vơ
Duyên phước Trời ban thật bất ngờ
Hội ngộ Thầy trò trong sống động
Thỏa lòng mong nhớ, thỏa ước mơ

Mỹ Kim

Tháng 7 năm 2004